

[Formanden.]

drejer sig om Ordførere; det ærede Medlem er jo ikke i Dag Ordfører for nogen Gruppe. Vær saa god at fortsætte!

Korsgaard: Jeg gaar ud fra, at den Tid, Formanden tog, ikke gaar fra min Tid, og jeg gaar derefter over til det, jeg vilde sige, og som jeg ikke kunde faa Lejlighed til at sige, uden at det varede noget længere. Men jeg har altsaa fem Minutter.

Det var altsaa Udtalelser vendt til Venstres Ungdom i Særdeleshed, og jeg maa tilstaa, at jeg lægger ikke afgørende Vægt paa, hverken hvad der siges her, eller hvad Pressen skriver, hvad enten det drejer sig om Venstres Repræsentanter, eller det drejer sig om andre Partiers Repræsentanter, mit eget iberegnet. Valget har jo noksom vist, at hverken Pressen eller vi Rigsdagsmænd har Begreb om, hvor Vælgerne vil hen. Nej, Vælgerne kan tænke selv, og det er jeg glad ved i Situationen. Som jeg allerede har sagt, er Folkeafstemningens Idé jo den, at Vælgeren skal tænke selv, og at han ikke skal føle sig bundet ved det, hans Parti eller hans Presse er gaaet ind for. Og det, han staar over for, er ganske givet Valget mellem Bevarelsen af det, vi har, og Antagelsen af den Grundlov, som Rigsdagen vil have vedtaget i Løbet af en halv Snes Dage.

Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Brorsen eller noget andet æret Medlem af dette Ting eller en nok saa sensationslysten Presse vil kunne bilde nogen selvtænkende Vælger ind, at hvis dette Grundlovsforslag falder, begynder vi ganske roligt paa en frisk og ser at finde en anden Grundlov. Enhver, der overhovedet kan tænke, maa dog vide, at skulde der findes et Grundlag, hvorpaa Venstre kunde gaa med, vilde det betyde en stærk Forringelse i Forhold til det, Socialdemokratiet mener, det skulde have. Vi behøver blot at nævne Valgretsaldere, Forandringen fra 25 Aar til 23. Er det da ikke nogenlunde givet, at det, man eventuelt kunde vinde ved Venstres Tilslutning, vilde man sætte til ved Socialdemokratiets Afgang? Derfor maa jeg mene, at det er Tale helt hen i Vind og Vejr at ville sige, at der kan komme noget nyt. Nej, vi kan faa det, der nu snart vil blive vedtaget, eller blive ved det gamle i ubegrænset Tid — og det gamle synes jeg ikke er godt. Om det nye er godt eller ikke — det er i alt Fald bedre; der er jo ingenting, der er særlig godt i denne Verden, det kan jeg ikke mande mig op til at sige, men der er noget, der er

ikke saa lidt bedre end andet, og dette er efter min Mening bedre end det, vi har.

Jeg ønsker altsaa, og har gennem alle mine Udtalelser givet Udtryk for det, at virke med til, at vi fik det nye, og derfor maa jeg stadig understrege, at paa Trods af, hvad det være sig Partifælle eller ikke — i denne Forbindelse betragter jeg ham ikke som min Formand, men som Partifælle; men Partifælle eller ikke, det er for saa vidt ligegyldigt — mener om disse Ting, bliver Tingen i og for sig, om der er Rimelighed for at antage, at Socialdemokratiet efter disse Valg staar saadan, at man kan befrygte, at socialdemokratiske Vælgere bliver hjemme. Det er Sagens Kærne, og det har ogsaa glædet mig, at trods konservativ Velvilje over for Socialdemokratiet — en efter min Mening ganske overdreven Velvilje — er der dog ingen, der endnu har paastaet, at hvis Grundlovsforslaget falder, er det de Konservatives Skyld. At de Herrer i givet Fald vil staa op og udtale sig i den Retning — ja, det kan de jo altid gøre, men jeg har ikke hidtil hørt nogen Røst hæve sig for den Betragtning, at efter Udfaldet af Valgene skulde man kunne antage, at det var Tilslutning fra det konservative Parti, det skulde komme til at skorte paa.

Det er en Klaring, og den sætter jeg Pris paa for alle Tilfældes Skyld, og jeg haaber, at den Spænding, der maa være om Folkeafstemningen, vil kalde de Mennesker frem, som har det, jeg vil kalde politisk Troskab, og faa dem til at stemme i stærkere Grad, end de ellers vilde.

Om 20 Sekunder er der gaaet 5 Minutter.

Derefter vil jeg blot gerne sige til Socialdemokratiet med Hensyn til Roskilde, at det kan man altsaa ogsaa inden for konservative Kredse se forskelligt paa. Jeg ser ubetinget paa det saaledes, at som det laa, burde Socialdemokratiet ikke have taget den Profit, der laa i det; de kunde dog vide, at naar vi havde en Mand som Madsen-Mygdal til at forhandle paa Venstres Vegne, kunde det ikke undgaas, at der blev slaaet alt det i Stykker, der ellers kunde være reddet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil sikkert have lagt Mærke til, at forud for Valget, hvor jo de forskellige Stridigheder havde udspillet sig